

Het betreffende inventarisnummer 118 bevat de motiveringen van de gemeente Thorn en van de gemeente Wessem. Het voorstel tot samenvoeging is niet in procedure gebracht

Op 10 september 1985 presenteerde het provinciaal bestuur een discussienota "Proeve van en nieuwe gemeentelijke indeling van Noord- en Midden Limburg". Daarin werden drie varianten waarbij Thorn betrokken was, nader uitgewerkt. Bij schrijven van 29 januari 1986 deed de gemeente Thorn aan het college van Gedeputeerde Staten het standpunt van de raad toekomen. Dit standpunt werd verwoord in de "gemeentelijke visie inzake standpuntbepaling met betrekking tot een nieuwe gemeentelijke indeling" waarbij Thorn opteerde voor een samengaan met de oude kern van Wessem inclusief het aansluitende buitengebied (zonder Pol) en de kernen Ittervoort en Neeritter. Aangezien het Rijksbeleid betreffende gemeentelijke herindelingen nog in discussie was, schortten Gedeputeerde Staten bij schrijven van 28 oktober 1986 verdere besluitvorming over de herindeling van Noord- en Midden Limburg op.

In januari 1987 presenteerde het college van Gedeputeerde Staten een wijzigingsvoorstel van de gemeentegrenzen van Midden Limburg (stukken zelf niet aangetroffen). Hierin wordt voorgesteld Thorn met de kern Wessem samen te laten gaan. In de openbare raadsvergadering van 23 april 1987 besloot de raad zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van burgemeester en wethouders niet in te stemmen met dit voorstel, te opteren voor de nulvariant (zelfstandig voortbestaan), dan wel, indien dit niet haalbaar was, als alternatief te opteren voor een nieuwe gemeente Thorn, bestaande uit de huidige gemeente Thorn, de oude kern van Wessem met het aansluitende buitengebied (zonder Pol) en de kerkdorpen Ittervoort en Neeritter.

Op 1 maart 1988 lanceerden Gedeputeerde Staten de ontwerpregeling gemeentelijke herindeling van Midden-Limburg. Daarin conformeerde GS zich aan de door de raad van Thorn ingenomen voorkeur voor de 0-variant: zelfstandigheid dus. De raad van Thorn kon zich hierin volledig vinden maar vroeg tijdens de hoorzitting van de Vast Kamercommissie Binnenlandse Zaken d.d. 25 januari 1990 wel aandacht voor aanpassing van de belijning van de grenzen. Die gemeentelijke herindeling van Midden Limburg is per 1 januari 1991 effectief geworden (Koninklijk Besluit van 12 september 1990, stb. 466). Thorn was daar alleen bij betrokken in verband met een aantal grenscorrecties.

In 1993 startte de brainstorming over samenwerking tussen Hunsel, Stramproy en Thorn, waarbij het initiatief van de gemeente Hunsel kwam. Op 31 mei 1994 besloten de drie colleges in principe in te stemmen met de uitgangspunten, zoals die door de heer mr. J. Houben, burgemeester van Hunsel, in een notitie "Samenwerken voor samengaan" waren neergelegd. De gemeente Stramproy gaf vervolgens opdracht tot het opstellen van een rapport over een herindeling. Dit leidde in maart 1995 tot een door prof. Dr. A.F.A. Korsten en drs. E.H.A. Willems van het CELS (Centrum voor Euregionale, Provinciale en Lokale Studies) gepresenteerd rapport over de voor- en nadelen van enkele varianten van gemeentelijke herindeling.⁴ In 1994-1996 werd overleg gevoerd betreffende de eventuele samenvoeging van de gemeenten Hunsel, Stramproy en Thorn. Ook dit heeft niet tot resultaat geleid.⁵

In de periode 1996-2000 leidde ook een initiatief tot herindeling van de gemeenten Heel, Hunsel en Thorn niet tot resultaat.⁶ De provincie besloot daarop, via een monitoring, de bestuurskracht van de zes zogenaamde Maaslandgemeenten (naast Thorn, Heel, Hunsel, Heythuysen, Roggel en Neer en Haelen, te gaan meten. In de eindrapportage Bestuurskrachtmonitor werd door de Visitatiecommissie Bestuurskracht Gemeenten in 2002 geconcludeerd dat de bestuurskracht van alle zes onderzochte gemeenten nodig moest

⁴ (inv.nr 122).

⁵ (inv.nr 122).

⁶ (inv.nr 123).